

פרק 8.

ביטחון ובטיחות

8.1 ביטחון אישי

8.2 עבירות

8.3 אלימות

8.4 אמצעים - ענישה, כוח אדם והוצאה לסדר ציבורי

פרק 8 – ביטחון ובטיחות

ביטחון הוא מצב בו הפרט מוגן מפני פגיעה בגופו, בחייו, ברכושו ובחירותו, הן מאדם אחר, הן מעצמו והן מהסביבה. ביטחון הוא צורך אנושי בסיסי, צורך זה מוביל את החברה להפעיל מנגנוני בקרה ופיקוח שתפקידם שמירה על ביטחונם האישי של הפרטים בחברה ועל ביטחון החברה כולה. אלימות היא אחד הגורמים העיקריים להיעדר ביטחון. אלימות יכולה לבוא לידי ביטוי בפגיעה הן באדם (בגופו, בכבודו ובביטחונו האישי) והן ברכושו. פרק זה מתייחס לאלימות שאינה חוקית ואשר נעשית בצורה מכוונת, ולא לפעולות אלימות כדוגמת מלחמה או אשפוז בכפייה, המותרות על פי החוק. בשנים האחרונות אנו עדים לעלייה בשיעורי האלימות לסוגיה השונים. מגמות אלו מצביעות על כך שרמת הביטחון של האדם ושל החברה בישראל נמצאת במגמת ירידה.

בטיחות היא מצב שבו הסיכון לפגיעה באדם או לגרימת נזקים שאינם מכוונים הוא נמוך. הנחת היסוד היא שלא ניתן ליצור סביבה בטיחותית לחלוטין, והמטרה היא למזער את הסיכון האפשרי לתאונות לסוגיהן. בטיחות, בשונה מביטחון, מתייחסת בעיקר למצבים בין האדם והסביבה בה הוא חי. רמת בטיחות גבוהה מתקיימת בסביבה שבה יש מזעור של החשיפה לגורמי סיכון כגון תאונות דרכים, קרינה, חומרים מסוכנים (במזון, זיהום אוויר וכדומה), קווי מתח חשמל. חשוב לציין כי יצירת תנאים לבטיחות היא בעיקר ברמה מדינית ומוסדית. קיומה של סביבה בטוחה תורם לתחושת הביטחון של האדם ולתחושה כי הוא שולט בחייו. ליצירת תנאי בטיחות נקבעו תקנים ונחקקו חוקים העוסקים, למשל, באחסון והובלת חומרים מסוכנים, בהצבת אנטנות סלולריות, בקביעת תקן למתקני משחק. בתחום התעסוקה קיים תהליך הסמכה של מפעלים וארגונים המבטיחים את קיומם של נוהלי בטיחות ואחריות המעביד על תנאי הבטיחות במקום העבודה. ישראל אימצה את מסמך ארגון העבודה הבינלאומי (ILO) בנושא ניהול בטיחות ונהלת בתעסוקה. המסמך מגדיר את הבטיחות ברמת הארגון ומדגיש את הצורך בשמירה על בטיחות במקום העבודה ועל בריאות העובדים, וברמה המדינית – בנושא פיתוח מערכות ניהול ובקרה, תחיקה ותקינה הולמים.

תאונות דרכים הן תוצר של תנאי סביבה ושל התנהגות. פרק זה מתייחס לתאונות הדרכים בהקשר של בטיחות.

8.1 ביטחון אישי

8.1.1 תחושת ביטחון אישי

בסקר החברתי, 2003, נמדדה תחושת הביטחון האישי של האזרחים באזור מגוריהם. מנתוני הסקר עולה כי תחושת הביטחון בקרב גברים גבוהה יותר לעומת נשים, כך גם תחושת הביטחון בקרב צעירים גבוהה לעומת מבוגרים. על תחושת הביטחון ניתן לקרוא בהרחבה בפרק 6 – דיור ותנאי דיור.

תחושת ביטחון משתנה גם בהתאם לשביעות הרצון הכללית של האדם מחייו. 78% מאלו שדיווחו על רמה גבוהה של שביעות רצון דיווחו גם על רמת ביטחון אישי גבוהה, ולעומת זאת, רק 53% מאלו שדיווחו על רמה נמוכה של שביעות רצון מהחיים דיווחו על רמה גבוהה של ביטחון אישי.

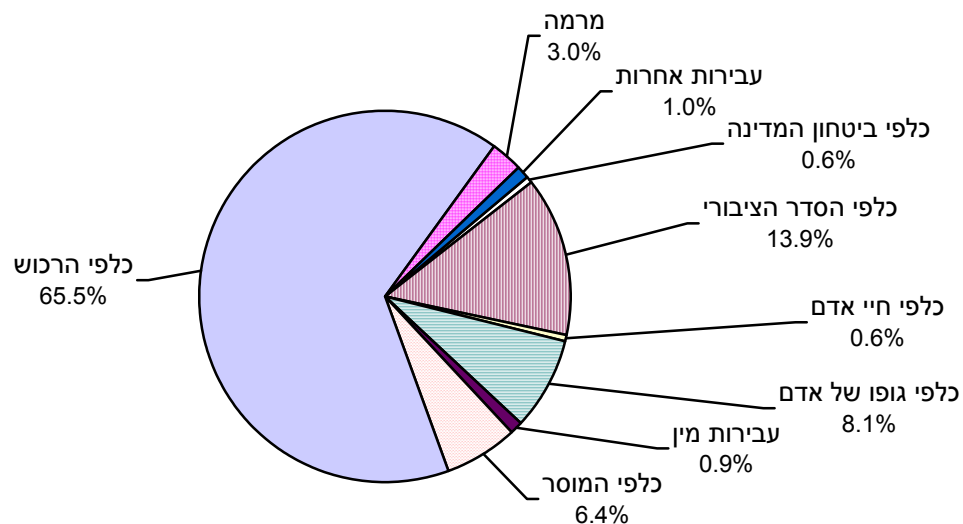
8.1.2 בטיחות – תאונות דרכים

לצד תאונות דרכים שמקורן באי התאמה של ההתנהגות האנושית ביחס לסביבה הפיזית, נובעות חלק מתאונות הדרכים מהתנהגות שאינה מתחשבת בנורמות ובכללי ההתנהגות המתוקנים. בשנת 2002² נהרגו 525 איש בתאונות דרכים – שיעור של כ-8 ל-100,000 תושבים, שדומה לשיעור בשנת 2001, אך קטן בהשוואה לשנים 1998-1990. שיעור הנפגעים בתאונות הדרכים במהלך 2002 היה 581 ל-100,000 תושבים, מתוך זה שיעור הפצועים קשה היה 37 ל-100,000 נפש ושיעור הפצועים קל – 537 ל-100,000 נפש. שיעור הנפגעים ב-2002 דומה לשיעור בשנת 1990 (594 ל-100,000 נפש) וממשיך את מגמת הירידה שהחלה בשנת 1998. ירידה חדה חלה בשיעור הנפגעים בפגיעה קשה (פצועים קשה), מ-85 ל-100,000 נפש בשנת 1990 ל-37 ל-100,000 בשנת 2002. שנת 1992 הייתה השנה בה שיעור הפצועים קשה היה הגבוה ביותר, 91 ל-100,000.

8.2 עבירות³

שיעור העבירות המדווחות על ידי משטרת ישראל מתאר, באופן חלקי, את רמת הפשיעה והאלימות בחברה. העבירות העיקריות הן עבירות רכוש, עבירות כלפי הסדר הציבורי ועבירות כלפי גופו של אדם. עבירות אלו היוו 88% מכלל העבירות בשנת 2002. חלק יחסי זה נשמר עוד משנות ה-90 של המאה ה-20. קטגוריות נוספות הן עבירות מרמה ומוסר, עבירות כלפי ביטחון המדינה, עבירות מין ועבירות כלפי חיי אדם.

תרשים 1 – התפלגות עבירות, לפי סוג עבירה
2002

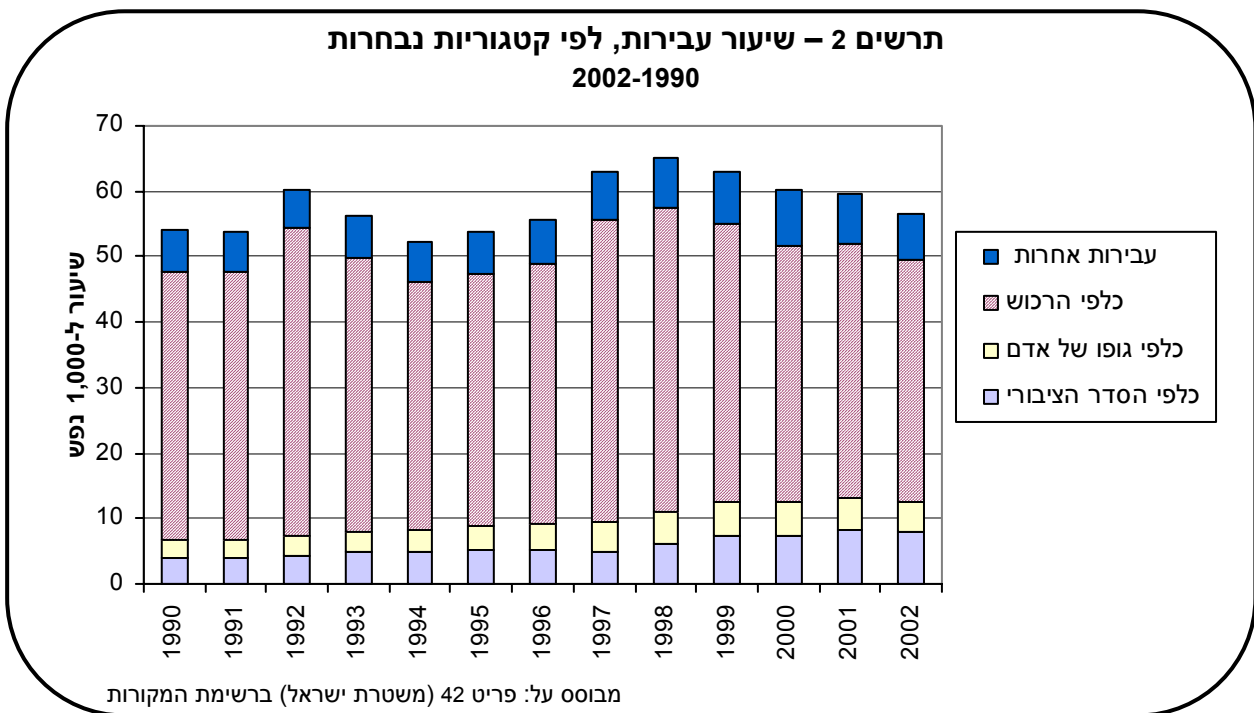

מבוסס על: פריט 42 (משטרת ישראל) ברשימת המקורות

² למ"ס, נתוני גף תחבורה. כולל רק תושבי ישראל ותושבי ישראל שנפגעו בתאונות בשטחי יהודה, שומרון וחבל עזה.
³ ראה פריט מס' 42 (משטרת ישראל) ברשימת המקורות.

שיעור כלל העבירות בשנת 2002 היה 56.6 ל-1,000 נפש. בשיעור זה חלו תנודות מתונות במהלך השנים האחרונות. בשנת 1998 נרשם השיעור הגבוה ביותר של עבירות מבין השנים 1990-2002 – 65 ל-1,000 נפש.

מתוך כלל העבירות המדווחות למשטרה, עבירות הפשיעה החמורה כוללות: רצח, ניסיון לרצח, אונס בכוח או באיומים, שוד בנסיבות חמורות ושוד. בשנת 2002 נפתחו 9,106 תיקי חקירה בגין פשיעה חמורה, שיעור של 1.4 תיקים ל-1,000 נפש. שיעור זה נשאר כמעט קבוע לאורך השנים האחרונות.

8.2.1 עבירות כלפי הרכוש

חלקן היחסי של עבירות כלפי רכוש מכלל העבירות המדווחות למשטרה הוא הגבוה ביותר. בשנת 2002 היו עבירות הרכוש המדווחות 65% מכלל העבירות, בעוד שבתחילת שנות ה-90 עבירות הרכוש היוו כ-75% מכלל העבירות.

שיעור העבירות כלפי רכוש עמד בשנת 2002 על 37.1 ל-1,000 נפש, שיעור זה נמוך מהשיעורים שנמדדו בשנים קודמות. שיעורים גבוהים במיוחד נמדדו בשנים 1992 ו-1998 והגיעו ל-46 ל-1,000 נפש.

בעבירות הרכוש נכללות גם עבירות שוד ושוד בנסיבות מחמירות, עבירות אלו נחשבות לפשיעה חמורה. בשנת 2002 היה שיעור עבירות השוד 16.7 ל-100,000 נפש ושיעור עבירות השוד בנסיבות חמורות היה 15.1 ל-100,000 נפש. שיעורים אלו גבוהים מהשיעורים בשנת 2001 (15.8 ו-14.8 ל-100,000 נפש, בהתאמה) וכן גבוהים בכ-100% מהשיעורים בשנת 1990 (7.6 ו-7.8 ל-100,000 נפש, בהתאמה).

הדיווח למשטרה על עבירות הרכוש הוא חלקי, ושיעורי הדיווח משתנים לפי סוג העבירה. מנתוני הסקר החברתי 2002, עולה כי שיעורי הדיווח על עבירות הרכוש העיקריות הם: 90% מאלה שרכבם נגנב מדווחים למשטרה על כך, 56% מדווחים על פריצה לרכב ו-58% על פריצה לדירה. שיעורי הדיווח מבטאים, בין היתר,

את המידה בה הציבור מאמין ביכולתה של המשטרה להתמודד עם המצב, למצות את הדין עם העבריינים, ובעיקר לשפר את תחושת הביטחון של האזרח. בנוסף, חשוב לזכור שבמקרים של נזק לרכוש, כגון דירה ורכב, נדרש האזרח לדווח למשטרה על מנת לממש את זכאותו לכיסוי ביטוחי.

8.2.2 עבירות כלפי הסדר הציבורי

עם עבירות של הפרת הסדר הציבורי נמנות עבירות בגין קטטה, הפרעה ברחוב, מטרד רעש, תקיפת שוטר, הסגת גבול פלילית וכדומה. שיעור התיקים שנפתחו בשנת 2002 במשטרה על הפרת הסדר הציבורי היה 7.9 ל-1,000 נפש. שיעור זה נמוך אמנם מהשיעור בשנת 2001 (8.2 ל-1,000 נפש), אך ממשיך את מגמת העלייה המתרחשת בעשור האחרון. בשנת 1990 היה שיעור תיקי העבירות כלפי הסדר הציבורי 4.1 ל-1,000 נפש.

חלקן היחסי של העבירות כלפי הסדר הציבורי בשנת 2002 הוא 14% מכלל העבירות. שיעור זה נמצא במגמת עלייה במהלך השנים הקודמות, מ-7.5% בשנת 1990.

8.2.3 עבירות כלפי בני אדם

עבירות כלפי בני אדם כוללות פגיעות בגוף האדם (אלימות), פגיעות בחיי האדם (מעשי רצח או ניסיון לרצח) ועבירות מין למיניהן. בשנת 2002, היה שיעור העבירות כלפי גוף האדם 4.6 ל-1,000 נפש, שיעור העבירות כלפי חיי האדם היה 0.3 ל-1,000 נפש, ושיעור עבירות המין היה 0.5 עבירות ל-1,000 נפש. בהשוואה לתחילת שנות ה-90, חל גידול רב בשיעור העבירות כלפי גוף האדם (בשנת 1990 היה השיעור 2.6 ל-1,000 נפש). לעומת זאת, שיעור העבירות כלפי חיי אדם נמצא במגמת ירידה, משנת 1990 בה היה השיעור 1.3 ל-1,000 נפש. שיעור עבירות המין היה יציב במהלך השנים הללו, למעט עליות קלות בין השנים 1998-2001.

חשוב לזכור ששיעור זה מתייחס רק לעבירות המדווחות, ואילו השיעור האמיתי של פגיעות באדם עשוי להיות גבוה יותר. מנתוני הסקר החברתי עולה כי רק 62% מהנדגמים שדיווחו כי נפגעו פגיעה גופנית דיווחו על כך למשטרה.

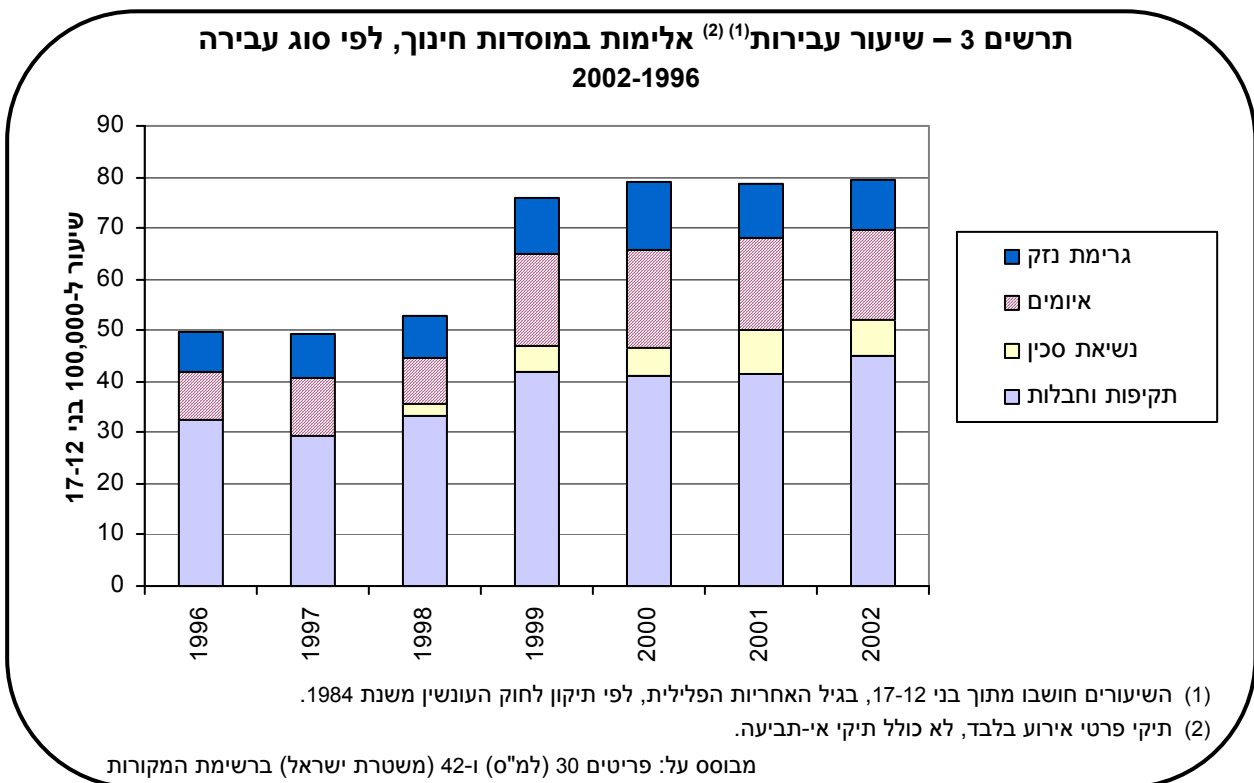
8.3 אלימות

שיעור הנפגעים מאלימות פיזית הוא אינדיקטור ישיר, אך לא בהכרח מלא, למדידת האלימות בחברה. אלימות מתרחשת כמעט בכל מקום ובמסגרות רבות. תופעת האלימות בחברה מתעצמת בשנים האחרונות. מדד האלימות בחברה מחושב על סמך שיעורי עבירות אלימות לסוגיה: רצח, ניסיון לרצח, אונס, מעשה מגונה, שוד, חבלה ותקיפה. מדד האלימות מאפשר לתאר את רמת האלימות הכוללת בחברה בשנה נתונה, ובכך מאפשר גם מעקב לאורך השנים (פירוט לגבי אופן חישוב המדד ניתן לקרוא במבוא המופיע בתחילת הפרק). בשנת 2002 היה מדד האלימות 223.1 – נמוך ב-9% מהמדד שחושב בשנת 2001 (245.1), אך עדיין גבוה מהמדדים בתחילת שנות ה-90. ב-1990 היה מדד האלימות 122.2. העלייה המשמעותית במדד זה התרחשה בין השנים 1996 ל-1997. פרק זה מתמקד באלימות במוסדות חברתיים.

8.3.1 אלימות במוסדות חינוך

עבירות המתבצעות במוסדות החינוך אינן מדווחות באופן מלא למשטרה. בחלק מהמקרים לא נפתח תיק תביעה מאחר שלעתים מתבצעות העבירות על ידי ילדים שהם צעירים מגיל האחריות הפלילית, ולכן שיעור תיקי התביעה הוא שיעור חסר.

עבירות במוסדות החינוך כוללות אלימות, סמים ומין. עבירות האלימות מהוות 75% מכלל העבירות, עבירות הסמים מהוות 20% מכלל העבירות (רובן בגין שימוש בסמים), עבירות מין מהוות 5% מכלל העבירות (רובן מעשה מגונה בכוח ואינס ובעילה שלא כחוק). בשנת 2002 היה שיעור התיקים שנפתחו לכלל העבירות במוסדות החינוך 120 ל-100,000 בני 12-17. שיעור זה דומה לשיעור בשנים 2000 ו-2001.

מדד עבירות האלימות במוסדות חינוך בשנת 2002 היה 28.9. מדד האלימות במוסדות החינוך חושב החל בשנת 1996, בשנה זו ערכו היה 20.7 ומאז נמצא במגמת עלייה. בשנת 2001 היה 27.7 (עלייה של 4%).

8.3.2 אלימות במשפחה

עבירות של אלימות במשפחה סווגו כקטגוריה עצמאית החל בשנת 1995. האלימות במשפחה נמדדת באמצעות שלושה אינדיקטורים: שיעור מקרי האלימות במשפחה בין בני הזוג, שיעור מקרי האלימות במשפחה נגד קטינים, ומקרי רצח נשים על ידי בני זוגן. שלושת האינדיקטורים הללו מתארים את רוב מקרי האלימות בתוך המשפחה.

בשנת 2002, שיעור מקרי האלימות בין בני הזוג היה 428 ל-100,000 נפש, בני 15 ומעלה. שיעור זה נמוך מהשיעור בשנים הקודמות. בשנת 1998, שיעור האלימות בין בני הזוג היה 523 ל-100,000 נפש. מנתוני

2002 עולה כי למעלה ממחצית מכלל מקרי האלימות בין בני הזוג הן עבירות נגד גוף האדם ועבירות מין, מהן 86% עבירות תקיפה וחבלה, 11% עבירות חבלה גופנית חמורה ו-3% עבירות אינוס ומעשה מגונה. 23% מכלל מקרי האלימות בין בני הזוג הם איומים ו-12% – עבירות הנוגעות לנחלת המשפט (הפרת הוראה חוקית).

שיעור האלימות נגד קטינים בתוך המשפחה בשנת 2002 היה 93.5 ל-100,000 נפש, בדומה לשיעור בשנת 2001 אך גבוה במידה רבה מהשיעור בשנת 2000 – 67 ל-100,000 נפש. 71% מכלל עבירות האלימות נגד קטינים בתוך המשפחה הן עבירות תקיפה, 16% הן עבירות של התעללות בקטין (גופנית, נפשית ומינית) ו-13% – עבירות מין.

בין השנים 1994 ל-2002 נע מספר הנשים שנרצחו ע"י בני זוגן בין 10 ל-16. בשנת 1997 שיעור הנשים שנרצחו ע"י בני זוגן היה גבוה ביותר – 0.8 ל-100,000 נפש בנות 15 ומעלה. בשנת 2002 נרצחו 14 נשים על ידי בני זוגן, זהו שיעור של 0.6 ל-100,000 נפש בנות 15 ומעלה.

8.4 אמצעים – ענישה, כוח אדם והוצאה לסדר ציבורי

8.4.1 ענישה ואכיפה

סוגי העונשים האפשריים על העבירות השונות הם: קנס, מאסר על תנאי או מאסר בפועל. בין השנים 1990 ל-2001 חלה החמרה בדפוס הענישה בגין העבירות השונות, ובעיקר בולטת ההחמרה בענישה על עבירות שעיקרן פגיעה בגופו של אדם (בכלל זה גם עבירות מין). ההחמרה באה לידי ביטוי בהעדפת עונשי מאסר או מאסר על תנאי על פני עונשי קנס. תהליך ההחמרה בענישה מתרחש במקביל לגידול המתרחש בשיעורי הפשיעה.

בשנת 1990, ב-46% מכלל ההרשעות על עבירות כלפי רכוש הוטל עונש קנס וב-23% הוטל עונש של מאסר. לעומת זאת בשנת 2001, רק ב-32% מהמקרים הוטל עונש קנס וב-27% ממקרי ההרשעה הוטל מאסר. בשיעור המאסרים על תנאי חלה עלייה מתונה מ-64% מההרשעות בשנת 1990 ל-68% בשנת 2001.

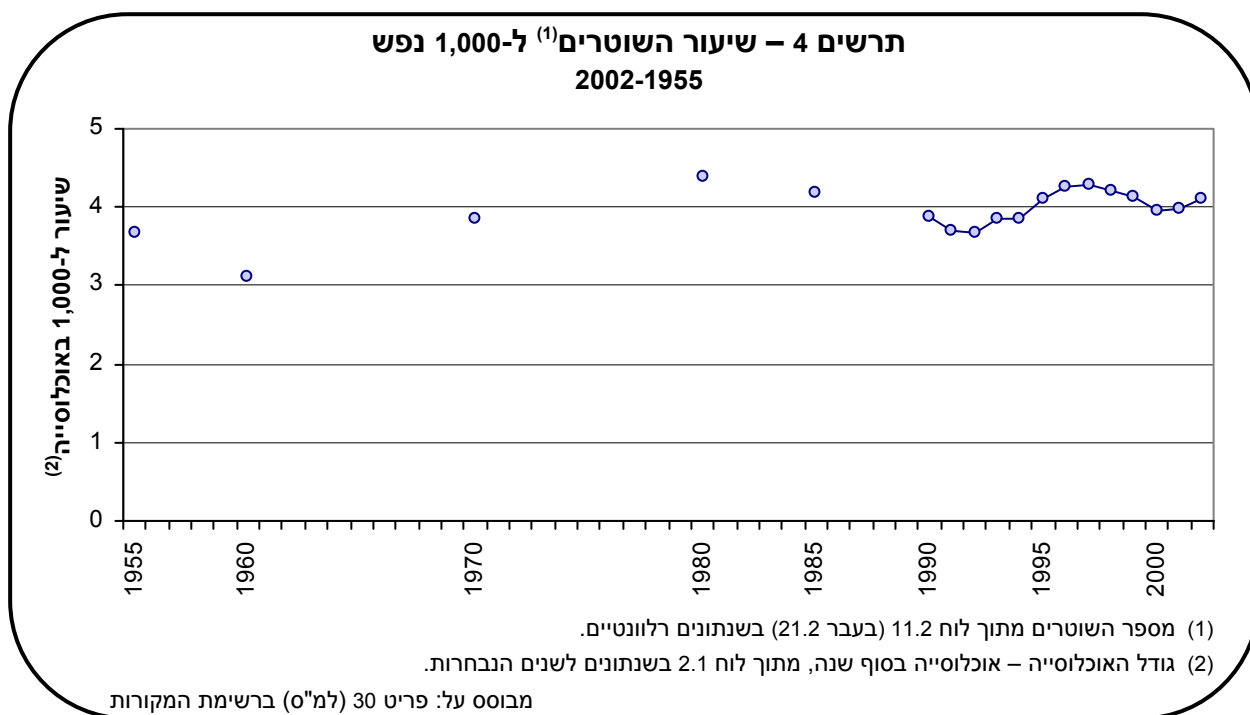
בדפוס הענישה בעבירות כלפי גופו של אדם חלה החמרה משמעותית יותר. השימוש בקנס כאמצעי ענישה הופחת מ-51% מההרשעות ב-1990 ל-20% בשנת 2001, השימוש במאסר כמעט הוכפל מ-11% בשנת 1990 ל-20% בשנת 2001. השינוי בשימוש במאסר על תנאי כענישה היה מתון יותר, אך במגמת עלייה, מ-57% בשנת 1990 ל-68% בשנת 2001.

8.4.2 היצע שוטרים

שיעור השוטרים באוכלוסייה משקף בצורה עקיפה את הביקוש לשירותי המשטרה, או למעשה – את היקף המשימות המוטלות על המשטרה. חלק ניכר מתפקידי המשטרה הוא להבטיח את ביטחונם של התושבים, למנוע פשיעה והפרת הסדר הציבורי, ובכלל זה גם התמודדות עם מעשי הטרור.

בשנת 2002 היה שיעור השוטרים 4.2 ל-1,000 נפש. שיעור זה גבוה מהשיעורים בשנת 2000 ו-2001 בהן היה שיעור השוטרים 4 ל-1,000 נפש. החל בשנות ה-60 ועד למחצית השנייה של שנות ה-80 חלה עלייה הדרגתית בשיעור השוטרים, מ-3.6 שוטרים ל-1,000 נפש ב-1960 ועד 4.2 שוטרים ל-1,000 נפש בשנת

1985. גידול האוכלוסייה בתחילת שנות ה-90 הביא לירידה בשיעור השוטרים, אך החל בשנת 1992 הדביק שוב שיעור השוטרים את גידול האוכלוסייה.

בשנת 2002 היו בממוצע 243 תושבים לשוטר. ממוצע זה נמצא במגמת ירידה, החל ב-320 תושבים לשוטר בשנת 1960, ו-260 תושבים לשוטר ב-1970.

8.4.3 הוצאה לסדר ציבורי

בשנת 2001 היה חלקה היחסי של ההוצאה לסדר ציבורי 3.5% מכלל ההוצאות של מוסדות המדינה. חלק זה של ההוצאה נמצא במגמת עלייה. בשנת 1985 היה החלק היחסי של ההוצאה לסדר ציבורי 2.1% והגיע ל-2.4% בשנת 1993. בין השנים 1993 ל-1994 חלה עלייה משמעותית בחלקה היחסי של ההוצאה לסדר ציבורי מתוך כלל ההוצאה והוא הגיע ל-3%, החל בשנה זו העלייה מתונה יותר.

לוח סיכום - ביטחון ובטיחות(1)

2002	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995	1994	1993	1992	1991	1990	יחידה	
56.6	59.5	60.3	63.0	65.0	62.8	55.8	53.9	52.3	56.1	60.2	53.7	54.2	שיעור ל-1,000	תיקי חקירה של המשטרה
0.3	0.3	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.4	0.2	0.2	0.2	0.3	0.4	"	סך כל תיקי החקירה
7.9	8.2	7.8	7.4	6.1	5.0	5.3	5.2	4.8	4.7	4.4	4.0	4.1	"	כלפי ביטחון המדינה
0.3	0.5	0.7	0.4	0.7	0.5	0.4	0.5	0.9	0.8	0.9	0.8	1.3	"	כלפי הסדר הציבורי
4.6	5.0	5.1	5.2	4.9	4.6	3.9	3.6	3.4	3.2	3.0	2.7	2.6	"	כלפי חיי אדם
0.5	0.6	0.6	0.7	0.6	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	"	כלפי גופו של אדם
3.6	3.7	3.6	3.3	2.8	2.5	2.7	2.3	2.2	2.2	2.0	2.0	1.7	"	עבירות מין
37.1	38.8	39.3	42.3	46.5	46.1	39.6	38.6	37.9	41.8	46.9	41.0	41.1	"	כלפי המוסר(2)
1.7	1.7	1.8	2.2	2.0	2.0	1.7	1.8	1.8	2.0	1.8	2.0	2.2	"	כלפי הרכוש
0.6	0.9	1.6	1.3	1.3	1.4	1.5	0.9	0.6	0.5	0.4	0.3	0.4	"	מרמה
														עבירות אחרות
														פשיעה חמורה
9,106	9,308	8,921	9,258	8,823	8,252	7,331	..	..	..	..	..	..	מספר	
1.4	1.4	1.4	1.5	1.5	1.4	1.3	..	..	..	..	..	..	שיעור ל-1,000	
..	..	..	..	..	30	56	78	82	122	58	61	80	מספר	נרצחים(3)
..	..	..	..	..	0.5	1.0	1.0	2.2	2.3	1.1	1.2	1.7	שיעור ל-100,000	סך הכל
..	..	..	..	..	0.8	1.5	2.2	3.5	3.5	1.5	1.4	2.5	"	סך הכל
..	..	..	..	..	(0.2)	0.5	0.6	0.9	1.1	0.7	1.0	0.9	"	גברים
..	..	..	..	..	0.3	0.8	1.1	1.9	2.0	0.9	1.1	1.4	"	נשים
..	..	..	..	..	1.4	1.9	2.7	3.7	3.8	2.1	1.8	2.9	"	יהודים
..	..	395	368	317	380	306	360	398	371	382	359	304	מספר	מתאבדים(4)
..	..	6.3	6.0	5.3	6.5	5.4	6.0	8.0	7.0	7.0	7.0	7.0	שיעור ל-100,000	דתות אחרות
														אלימות בחברה(5)
223.1	245.3	251.9	259.0	244.8	228.0	189.3	174.9	163.7	153.8	142.8	128.1	122.2	מדד	מדד עבירות אלימות
28.9	27.1	27.1	27.3	21.2	19.0	20.7							"	מדד עבירות אלימות במוסדות חינוך
														מקרי אלימות במשפחה בין בני זוג
20,153	21,716	21,795	22,540	22,202	20,057	19,301	19,228	..	..	..	..	..	מספר	
428.3	471.5	485.3	516.4	523.4	485.7	480.1	492.6	..	..	..	..	..	שיעור ל-100,000 בני 15+	

לוח סיכום - (המשך)

2002	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995	1994	1993	1992	1991	1990	יחידה	
2,059	2,056	1,429	1,817	1,474	1,365	1,513	1,479	..	..	..	..	..	מספר	אלימות במשפחה נגד קטינים
93.5	95.2	67.1	87.2	72.2	66.8	72.1	76.3	..	..	..	..	..	שיעור ל-100,000 ילדים בני 0-17	
14	13	15	10	12	16	13	11	13	..	..	..	..	מספר	רצח נשים על ידי בני זוג
0.6	0.5	0.6	0.4	0.6	0.8	0.6	0.6	0.7	..	..	..	..	שיעור ל-100,000 נשים בנות +15	
239.3	233.7	232.2	217.7	192.2	177.1	191.0	167.7	159.9	174.6	197.3	200.3	167.3	שיעור ל-100,000	מקרי עבירות סמים(6)
198.2	196.1	192.2	180.4	159.7	145.0	155.2	134.8	122.1	130.0	128.4	152.1	106.1	"	סך הכל
41.1	37.6	40.0	37.3	32.5	32.0	35.8	32.8	37.8	44.6	68.9	48.2	61.2	"	שימוש בסמים
525	542	461	476	548	530	517	550	539	505	507	444	427	מספר	סחר בסמים
581	584	641	743	826	814	819	695	674	723	739	638	594	שיעור ל-100,000	הרוגים מתאונות דרכים(7)
8	8	7	8	9	9	9	10	10	10	10	9	9	"	סך הכל
37	41	46	51	57	60	62	72	72	78	91	84	85	"	הרוגים
537	534	587	685	760	745	746	613	592	635	638	545	499	"	פצועים קשה
..	3.5	3.4	3.3	3.3	3.2	3.1	3.0	3.0	2.4	2.4	..	..	אחוזים	פצועים קל(8)
..	3.5	3.4	3.3	3.3	3.2	3.1	3.0	3.0	2.4	2.4	..	..	אחוזים	הוצאה לסדר ציבורי כאחוז מכלל הוצאות הממשלה, המוסדות הלאומיים והרשויות המקומיות, במחירים שוטפים(9)

לוח סיכום - (המשך)

2002	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995	1994	1993	1992	1991	1990	יחידה	
411.6	396.8	395.5	413.2	422.0	429.4	426.6	409.9	385.4	386.2	366.3	362.1	373.7	שיעור ל-100,000	כוח אדם (10)
242.9	252.0	252.9	242.0	237.0	232.9	234.4	244.0	259.5	258.9	273.0	270.2	258.6	מספר נפשות לשוטר	שוטרים
61.0	59.2	59.0	64.7	63.0	61.2	62.6	64.7	64.1	65.6	66.6	64.9	68.0	שיעור ל-100,000	סוהרים
7.6	7.1	7.2	7.1	7.2	6.9	6.5	6.4	6.3	5.9	5.6	5.5	5.7	"	שופטים (11)
..	..	72.7	86.0	95.9	98.4	115.4	104.2	110.2	112.6	94.2	101.2	116.7	שיעור ל-100,000 בני 15+	עניינים פליליים שהוגשו לבתי משפט (12)
..	..	46.2	56.5	58.9	64.2	60.5	60.1	64.3	59.1	57.9	65.6	73.0	"	סך הכל לא כולל עבירות תנועה
37.7	34.6	34.4	35.4	35.3	36.8	39.8	43.8	42.5	43.7	44.4	45.2	50.3	אחוז מההרשעות	עונשים שהוטלו על הרשעות נבחרות (13)
19.6	19.7	20.1	14.0	22.8	19.6	18.9	15.3	20.8	23.6	21.1	22.7	21.1	"	כלפי הסדר הציבורי
70.0	66.9	64.5	64.4	68.4	64.5	65.5	63.2	64.0	64.9	64.1	65.0	62.9	"	קנס
18.9	19.8	22.1	24.4	30.4	33.7	37.0	38.8	43.6	46.5	46.2	48.2	50.9	"	מאסר
21.5	20.2	18.6	14.7	14.7	10.6	10.5	9.0	8.4	19.9	10.1	10.9	10.7	"	מאסר על תנאי
72.0	68.2	67.0	70.0	69.2	61.9	62.1	61.1	58.8	61.0	58.3	58.4	57.2	"	מאסר על תנאי
18.8	19.0	16.4	18.6	24.0	25.4	26.4	32.0	26.1	28.4	28.1	26.3	33.8	"	עבירות מין
44.3	46.8	50.2	53.3	52.0	47.5	49.8	39.7	39.3	41.5	34.8	36.8	35.8	"	קנס
74.0	78.2	75.3	77.3	77.3	76.9	75.5	72.8	71.6	70.7	69.0	67.1	67.8	"	מאסר
31.8	32.0	33.0	34.7	38.4	39.7	41.9	43.1	42.5	43.3	42.3	44.2	46.1	"	מאסר על תנאי
29.5	27.2	26.3	24.5	24.2	21.8	21.5	21.4	22.2	25.1	23.9	24.0	22.7	"	כלפי הרכוש
70.8	67.9	66.1	69.6	69.0	67.5	67.4	66.7	66.3	67.4	66.2	64.7	63.7	"	קנס
														מאסר
														מאסר על תנאי

- (1) השיעורים - לאוכלוסייה ללא הגבלת גיל, אלא אם צוין אחרת.
  - (2) עבירות כלפי מוסר כוללות עבירות של סחר ושימוש בסמים.
  - (3) מס' 54 ברשימת התמותה מהדורה תשיעית. הנתונים מתייחסים לנפטרים מסיבת רצח שהיו תושבי ישראל, בעלי תעודות זהות ישראליות בלבד, לא כולל תיירים, עובדים זרים או מי ששהה בישראל באופן זמני.
  - (4) מס' 53 ברשימת התמותה, מהדורה תשיעית.
  - (5) הסבר על אופן חישובי האומדנים נמצא במבוא לפרק זה.
  - (6) חשוד נספר פעם אחת במשך השנה לפי העבירה החמורה ביותר שביצע.
  - (7) למ"ס, נתוני גף תחבורה. כולל רק תושבי ישראל וגם תושבי ישראל שנפגעו בתאונות בשטחי יהודה שומרון וחבל עזה.
  - (8) עקב שינויים בנוהלי רישום תאונות שביצעה משטרת ישראל יש להיזהר בהשוואת נתוני 1994 ואילך לנתוני שנים קודמות.
  - (9) כולל הוצאות ביטחון והחזר חובות.
  - (10) עד 1991 מתייחסים נתוני המקור בכל שנה ל-31.3. מ-1992 מתייחסים נתוני המקור ל-31.12.
  - (11) כולל בית המשפט העליון, בתי משפט מחוזיים ושלוש ובתי דין לעבודה.
  - (12) בשנים 1999 ו-2000 לא נכללו תיקים של בקשות נלוות, לכן לא ניתן להשוות לשיעורים בשנים קודמות.
  - (13) בכל סוג עונש נמנו גם צירופיו עם עונשים אחרים, לכן סך הכל עשוי לעלות על 100%.
- מבוסס על: פריטים 19 ו-30 (למ"ס), ו-41 ו-42 (משטרת ישראל) ברשימת המקורות, וכן על למ"ס, גף בריאות, נתוני תמותה.